

Guus' kinderen

Luijters zoekt foto's van shoa-slachtoffertjes

JMW

Vuijsje reageert op de opinie van Elma Verhey

Jewish Soul

De Bulgaren komen naar het Concertgebouw

Screening

Het jodendom omarmt genetische check-ups

NIW 4

NIEUW ISRAELIETISCH WEEKBLAD

23 oktober 2009 • 5 chesjwan 5770 • Jaargang 145

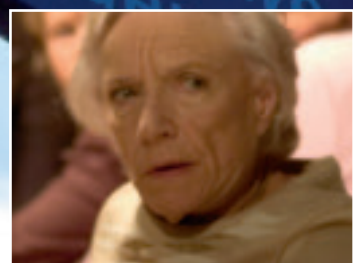
Begin sjabbat 18.10 uur • Einde sjabbat 19.11 uur

Madoffs wraak

Ghetto

Happy End

Edith Cohen

Dwangarbeiders

Hoe Joden aan het Bosplan werkten

Losse nummers € 2,90

Respect voor emoties

Vorige week publiceerde journaliste Elma Verhey een open brief aan Ed van Thijn over de JMW-wezenkwesitie.

Deze week de reacties van JMW en Ed van Thijn.

Twee pagina's. Met daarop maar liefst 1649 woorden. Vol van verdraaiingen, emotionele chantage en niet in de laatste plaats een herhaling van zetten. En dat allemaal op de man gespeeld, met name op Ed van Thijn. Voor een dergelijk stuk biedt het NIW een podium aan Elma Verhey. Nog voor publicatie stuurde het NIW het ons toe. Met de vraag of we daar in de volgende editie op wilden reageren. Met andere woorden: hoe denkt u erover om een vruchteloze polemiek te starten?

Hoe moet je daar nu op reageren? Op twee pagina's, waarvan het NIW op voorhand weet hoe daar tegenaan wordt gekeken. Ook voor de trouwe lezers van het NIW zal inmiddels een déjà vu-gevoel ontstaan. Het antwoord op die vraag is simpel: daar moet je helemaal niet op willen reageren. Allereerst niet omdat het hier een herhaling van zetten betreft. In de tweede plaats niet vanwege de manier waarop dit gebeurt. En tot slot zouden we dit niet meer in het NIW moeten willen doen. Toch reageren wij nog een laatste maal, om het bovenstaande van uitleg te voorzien. En om onjuistheden recht te zetten met betrekking tot de rol van Ed van Thijn. Niemand verdient immers een dergelijke aanval op de man.

Elma Verhey spreekt Ed van Thijn, op een oneigenlijke manier, persoonlijk aan op de behandeling van een bezwaarschrift van een oorlogswezen. Daarbij treedt zij uitvoerig in de individuele kwestie. Wetende dat Joods Maatschappelijk Werk (JMW) dat vanwege privacy- en fatsoensregels nooit mag en zal doen. Ofwel, zij vraagt ons een boksering te betreden, waarin wij mogen aantreden met de handen op de rug gebonden. En wederom wordt een beeld gecreëerd van Da-

vid tegen Goliath. Gelukkig kunnen we wel zeggen dat Ed van Thijn niets maar dan ook helemaal niets te maken heeft met de behandeling van individuele claims of bezwaarschriften van oorlogswezen. Dat is wel publieke informatie. Iedereen die zich enigszins in deze thematiek heeft verdiept, weet dat er twee onderzoeken waren: één naar vermogensbeheer en één naar individuele claims. Iedereen kan dan ook weten dat Van Thijn samen met Ton van Gils (oud-directeur van de Pensioen- en Uitkeringsraad) en Christiaan Ruppert (werkzaam bij het ministerie van Financiën) lid was van de commissie die het onafhankelijke wetenschappelijke onderzoek heeft begeleid naar het vermogensbeheer voor oorlogswezen door Joodse voogdij-instellingen. Verder is zijn rol niet gegaan. Dit onderzoek heeft geresulteerd in het boek *Rekenschap*. Hierin valt te lezen welke redeneringen en beweringen met betrekking tot het vermogensbeheer standhouden en welke niet. Met *Rekenschap* is dat debat afgesloten. Dat debat doen we niet elke keer over zodra er een individuele procedure wordt afgesloten en al helemaal niet op de wijze zoals gekozen door Elma Verhey en het NIW.

JMW is er zich natuurlijk zeer van bewust dat de problematiek van de Joodse oorlogswezen een even gecompliceerde als emotionele is. De aandacht die hieraan door het NIW is besteed, is dan ook te begrijpen. Voor ons is de grens echter al enige maanden geleden bereikt en dat leek ook het geval te zijn voor de redactie van het NIW. Op 1 mei 2009 vond op initiatief van de redactie van het NIW een open en constructief gesprek plaats tussen JMW en het NIW. Over de manier waarop we met elkaar omgaan, over de publicaties die er zijn geweest, het principe van hoor- en wederhoor en over feitelijke onjuistheden die in de publicaties hebben gestaan. Onze hoop op

en voor feiten

een nieuwe start bleek echter ijdel, toen wij onlangs weer ernstige onjuistheden aantroffen in het bericht 'Bezwaarcommissie overschrijdt termijn'. Onze reactie naar de redactie die eindigde met de vraag „hoe nu verder?” is helaas onbeantwoord gebleven. Dat we dan vervolgens wel een litanie mogen ontvangen van Verhey en dat deze, ondanks pertinente onwaarheden, zonder enige kritiek wordt geplaatst met een omvang waar zelfs *NRC Handelsblad* vandaag de dag jaloers op zou zijn, is voor ons onbegrijpelijk. Daarom moet u niet verbaasd zijn als u in het *NIW* geen reacties meer aantreft van *JMW*. De publicatie in *NIW* van vorige week bewijst in elk geval te meer waarom het noodzakelijk was dat het onafhankelijke wetenschappelijke onderzoek er kwam.

Zoals velen weten, is het traject van individuele claims en bezwaarschriften inmiddels afgesloten. Op dit moment naderen we de fase van afrondende gesprekken met vertegenwoordigers van de Joodse oorlogswezen. Die gesprekken hebben tot doel om te kijken hoe we deze periode wederzijds op een waardige manier kunnen afsluiten, die recht doet aan de feiten en emoties. De publicatie van Verhey door het *NIW* doet het ergste vrezen voor wat te wachten kan staan als iemand ook in dat kader met terugwerkende kracht zijn of haar gram meent te moeten halen. En hier laten we het bij. Indien u meer informatie over de zaak van de Joodse oorlogswezen wilt hebben kunt u deze vinden in *De Benjamin*, het kwartaalblad van *JMW*, en op de website van *JMW* (www.joodswelzijn.nl); onder het kopje 'Oorlogswezen' vindt u uitgebreide informatie.

Hans Vuijsje
Algemeen directeur *JMW*

Geachte mevrouw Verhey,

Met verbazing heb ik kennis genomen van de aan mij gerichte open brief in mijn hoedanigheid als 'bestuurder' en zelfs 'notabel' van de joodse gemeenschap. Quod non. Nog nimmer is mij een dergelijke eer te beurt gevallen.

Wel is het waar dat mijn naam, evenals die van mijn collega's van Gils en Ruppert, garant staan voor een gedegen, eerlijke en onafhankelijk onderzoek. Het valt mij dan ook op dat ik na al die tijd nog geen inhoudelijke kritiek heb zien langskomen op het rapport 'Rekenschap' van de onderzoekers Joor en Hoek. Maar dat weerlegde beschuldigingen zoals het opzettelijk – met kwalijke bedoelingen – vernietigen van financiële archiefstukken gewoon weer worden herhaald. Jammer,

Ed van Thijn